

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 8 lipca 2010 r.

Druk nr 930

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, wnosimy projekt uchwały

o ogłoszeniu roku 2011 Rokiem Świętego Maksymiliana Marii Kolbego.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Marka Trzcńskiego.

(-) Łukasz Abgarowicz	(-) Andrzej Owczarek
(-) Stanisław Bisztyga	(-) Zbigniew Pawłowicz
(-) Włodzimierz Cimoszewicz	(-) Antoni Piechniczek
(-) Andrzej Grzyb	(-) Jadwiga Rotnicka
(-) Leon Kieres	(-) Jacek Swakoń
(-) Marek Konopka	(-) Andrzej Szewiński
(-) Zbigniew Meres	(-) Grażyna Sztark
(-) Andrzej Misiołek	(-) Marek Trzcński
(-) Antoni Motyczka	(-) Piotr Zientarski
(-) Jan Olech	

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

o ogłoszeniu roku 2011
Rokiem Świętego Maksymiliana Marii Kolbego

14 sierpnia 2011 roku minie 70 rocznica męczeńskiej śmierci świętego Maksymiliana Marii Kolbego, który jest wyjątkową postacią wśród panteonu wielkich Polaków dwudziestego wieku.

Święty Maksymilian Maria Kolbe jest symbolem ofiar nazizmu oraz „patronem trudnych czasów” – jak powiedział Papież Jan Paweł II. Jest także symbolem trudnych wyborów obecnych w życiu każdego człowieka.

Święty Maksymilian Kolbe, urodzony 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli, poniósł męczeńską śmierć w niemieckim obozie KL Auschwitz, gdzie został przywieziony pod koniec maja 1941 roku otrzymując numer obozowy 16670. W ostatnich dniach lipca, po ucieczce jednego z więźniów, ofiarował swoje życie za nieznanego mu Franciszka Gajowniczka, wyznaczonego na śmierć głodową. Ojciec Kolbe przeżył w bunkrze śmierci dwa tygodnie. Zmarł 14 sierpnia 1941 roku, dobity zastrzykiem fenolu.

Oddając hold i szacunek tej wielkiej postaci, Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza rok 2011 Rokiem świętego Maksymiliana Marii Kolbego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej czyni to dla uczczenia życia i moralnej postawy tego wybitnego Polaka i kapłana, obrońcy godności człowieka, wzorca cnót, autorytetu moralnego, bohatera o heroicznej odwadze, wychowawcy, społecznika, a także obywatela świata, który w imię solidarności z drugim człowiekiem podjął cierpienie i oddał życie. Jego myśl społeczna i ofiara mają szczególne znaczenie dla wciąż odradzającego się społeczeństwa obywatelskiego Rzeczypospolitej.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Uzasadnienie

W gronie wielkich Polaków, rozpoznawanych poza granicami kraju i czczonych przez ludzi różnych narodowości i wyznań, znajduje się św. Maksymilian Maria Kolbe, kapłan – męczennik II wojny światowej. 70 rocznica jego męczeńskiej śmierci, przypadająca 14 sierpnia 2011 roku, jest odpowiednią okazją do uczczenia wielu ofiar II wojny światowej, ale także wielu Polaków minionych pokoleń, budujących pozycję Polski i szacunek wobec Narodu Polskiego, przez twórczą pracę i służbę człowiekowi. W osobie i czynach św. Maksymiliana wskazać można zarówno heroizm pracy i służby, jak i heroizm męczeństwa. Wyraża się to w następujących cechach, które jasno zaznaczają się w jego osobie:

1. obrońca godności człowieka

W nauczaniu, jakie znajdujemy w pozostawionych przez św. Maksymiliana pismach, konsekwentnie bronił on godności osoby ludzkiej. Jednakże szczególną wartość maksymilianowej obronie godności człowieka nadaje jego decyzja o ofiarowaniu swego życia za życie innego człowieka. Postawa św. Maksymiliana w bunkrze śmierci, opisywana przez świadków współwięźniów, potwierdza autentyczność jego ofiary i jest lekcją godności człowieka.

2. Wzór cnót

Św. Maksymilian Kolbe był kapłanem - zakonnikiem franciszkaninem. Proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny ukazały światu świadka wiary, realnie żyjącego wartościami Ewangelii. Wyrazista postawa moralna św. Maksymiliana może być wspaniałym wzorem dla ludzi szukających autentycznych wartości w życiu.

3. Autorytet moralny

Przez wyrazistość swojej postawy, w której idee stają się rzeczywistą treścią życia, św. Maksymilian dla wielu ludzi na całym świecie stał się niezaprzeczalnym autorytetem moralnym, dając nadzieję na spełnienie poszukiwań tym, którzy w życiu wybierają prawdziwe wartości.

4. Bohater o heroicznej odwadze

Znając doskonale przerażający i niehumanitarny sposób wykonania wyroku śmierci przez śmierć głodową bez wahania zgłosił się, w zastępstwie innego więźnia na śmierć.

W ten sposób św. Maksymilian wykazał swój szacunek dla ludzkiego życia, ale także heroiczną odwagę, która przewycięża lęk przed straszną śmiercią, dla dobra drugiego człowieka.

5. Wychowawca

Św. Maksymilian wychowywał, szczególnie młodych kandydatów, do zakonu franciszkańskiego, do szeroko pojętej służby przez osobisty przykład, pracę i zdrową doktrynę. Dziś również można patrzeć na jego osobę, jako na osobę wychowawcy, ponieważ swoim przykładem życia i postawą wciąż wychowuje kolejne pokolenia Polaków do podejmowania ofiarnej służby na rzecz innych ludzi, a także wychowuje do poszanowania osób i wartości.

6. Społecznik

Jest on znany także z przedsięwzięć społecznych, którymi służył środowiskom, w jakich żył. Warto tu wspomnieć chociażby zakonną Ochotniczą Straż Pożarną, działającą w Niepokalanowie, pracę wydawniczą w zakresie publikacji książek i czasopism, które wydawał zarówno w Polsce, jak w innych krajach, a nawet kontynentach – choćby w Japonii, gdzie w zorganizowanym japońskim Niepokalanowie prowadził działalność edukacyjną i charytatywną, kontynuowaną do dziś przez jego współbraci zakonnych.

7. Człowiek nowoczesny i kreatywny

Z pewnością św. Maksymilian był człowiekiem bardzo twórczym i przedsiębiorczym. Dzięki swoim zdolnościom organizacyjnym i determinacji w pokonywaniu problemów, od podstaw wybudował Niepokalanów w Polsce i w Japonii. Po przybyciu do Japonii, już w ciągu miesiąca rozpoczął wydawanie japońskiej wersji „Rycerza Niepokalanej”. W polskim Niepokalanowie zbudował rozgłośnię radiową i przygotowywał uruchomienie pierwszej polskiej stacji telewizyjnej. Doceniał także rozwój środków transportu, szczególnie lotnictwa, rezerwując na lotnisku w Berlinie specjalny pas startowy, przeznaczony do transportu materiałów pochodzących z Polski i do Polski przysyłanych. Te wszystkie działania i pomysły św. Maksymiliana wyraźnie pokazują, że może być on patronem naszych trudnych czasów, a w tym patronem ludzi twórczych i przedsiębiorczych. Św. Maksymilian zasługuje także na miano patrona wszelkiej nowoczesności w dziedzinie techniki, wykorzystywanej w służbie dla dobra człowieka.

8. Obywatel świata

Św. Maksymilian Maria Kolbe doskonale przystosowywał się do nowych miejsc i ludzi. Zarówno studia zagraniczne w Rzymie, jak i jego podróże duszpasterskie do Chin, Korei i Japonii pokazują, że czuł się obywatelem świata i doskonale radził sobie w środowiskach kulturowo bardzo różnych, podchodząc z ogromnym wyczuciem i szacunkiem wobec kultury i tradycji innych narodów.

Wskazane powyżej punkty potwierdzają, że św. Maksymilian Kolbe słusznie został nazwany patronem naszych trudnych czasów, nie tylko przez odważne oddanie życia, ale także przez odważne stawianie czoła wyzwaniom, jakie niesie współczesny świat.